A°. 1838. **SURINAAMSCHE COURANT.** N°. 8.

DONDERDAG, DEN 25sten JANUARIJ.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 23 *Januarij* 1838.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, is op den 20 dezer, onder N°. 61/58, genomen de navolgende resolutie:

» Gelezen hebbende eene missive van het Ministerie van Kolonien, dd. 21 October 1837, N°. 10/142, houdende kennisgeving dat het Zijne Majesteit behaagd had, bij besluit van den 17den te voren, N°. 8, het Ministerie aan te schrijven om de noodige bevelen te geven, dat de Rouw wegens het overlijden van Zijner Majesteits Gemalin Onze diep betreurde Koningin, door de Gouverneurs Generaal der Nederlandsche Oost- en West-Indische Bezittingen en door den Kommandeur der Kuste van *Guinea*, gelijk mede door de Zee- en Landmagt welke zich aldaar bevinden, zoude worden gedragen op den voet welke door Hoogstdeszelfs Opper-Kamerheer is bekend gemaakt; terwijl voorts bij gedacht besluit is bepaald dat de bekendmaking van den evengemelden Opper-Kamerheer door gezegde Gouverneurs Generaal ter kennisse van alle Collegien en Hooge Ambtenaren onder hen ressorterende zoude worden gebragt.

» Zijnde tot voorschreve einde bij gedachte missive aan Ons toegezonden afschrift van Zijner Majesteits meergemeld besluit, nevens eenige exemplaren van de door Hoogstdenzelven goedgekeurde bekendmaking van den Opper-Kamerheer wegens het dragen dier Rouw.

» In aanmerking nemende, dat Wij zonder deswegens eenige officiele aanschrijving af te wachten bij de eerste droevige mare, die Ons wegens het overlijden van H. M. de Koningin in deze Kolonie toekwam, zijnde geweest op den *Tweeden* December des vorigen Jaars, den Rouw wegens dit smartelijk ongeval met de Onzen hebben aangenomen; dat op de van Onzentwege te dien einde gedane uitnoodiging, niet alleen alle Militaire, Civile en Geestelijke Ambtenaren met de hunnen dit voorbeeld hebben gevolgd, maar dat ook alle Ingezetenen, van welken rang, stand of kunne ook, door uiterlijke teekenen van hunne deelneming in dezen algemeenen ramp hebben doen blijken en dat Wij met hun allen daarin nog heden continueren.

» In aanmerking nemende, dat in dezen stand van zaken bereids sedert eenige weken aan den zakelijken inhoud van Zijner Excellenties missive en de daarbij gevoegde stukken is voldaan en dat het deswege onnoelmatig zou zijn op nieuws daarop terug te komen.

» Willende echter ten dezen zoo veel doenlijk werkzaam zijn in den geest der aan Ons toegezondene bevelen.

» Heeft goedgevonden en verstaan:

a. » Te gelasten, dat de Rouw welke ten gevolge van Onze uitnoodiging geinsereerd in de Surinaamsche Couranten van den 5, 6 en 7 December 1837, wegens het treurig overlijden van H. M. de Koningin thans nog gedragen wordt, door Ons benevens door de Marine, de Armee en de Schutterij in de Kolonie *Suriname* bij voortduring zal gedragen worden, gedurende een tijdvak van 34 weken, te rekenen van den 5 December 1837, zijnde de dagteekening van Onze bovenvermelde uitnoodiging, en dat gedurende de eerste 25 weken, te rekenen als voren, de Zware Rouw zal worden aangenomen, terwijl over de volgende de middelbare en Ligte Rouw zal worden gedragen.

b. » Aan alle Ambtenaren en Collegien, door insertie dezer, in de Koloniale Nieuwspapieren, ter kennisse te brengen, dat Wij met de Land- en Zeemagt in de Kolonie *Suriname*, met den Rouw wegens het overlijden van H. M. de Koningin gedurende de sub *a.* aangeduiden tijd zullen continueren, met uitnoodiging om dit voorbeeld na te volgen.

» Afschriften: enz."

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Derde en laatste Oproeping.

De COMMISSIE van *Inschrijving en Vrijstelling* voor de Schutterij van *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-Order dd. 7 December 1837, No. 334/30, roept bij dezen op:

Alle vrije Mannelijke Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar doorgaands bewijsselijk ophouden; of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1838, den vollen ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben, en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* nog niet zullen hebben bereikt, en alzoo hun *Vijftigste* nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten, al dan niet tot de vrijgestelde te behooren, met uitzondering nogthans van zoodanige, welke, volgens Art. 3 van het REGLEMENT *voor de Schutterij*, gearresteerd den 31sten December 1835 en 13 Mei 1836, of van schriftelijke *Finale Vrijstelling* van de COMMISSIE van *Inschrijving en Vrijstelling* dd. 6 Februarij 1837, voorzien zijn.

Zij zal hare *derde* en *laatste* zitting houden op Maandag den 29sten Januarij 1838, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur en hare werkzaamheden voor die zitting bepalen, tot de personen wier namen aanvangen met de letters van A tot en met Z. De voor de Commissie verschijnende, zullen de Letters en het Nummer hunner Wooplaats, en den naam der Straten moeten opgeven.

Paramaribo, *den* 22 *Januarij* 1838.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

Advertentien.

Particuliere West-Indische Bank.

De Hoofddirectie der Particuliere West-Indische Bank, biedt bij *inschrijving* te Koop aan:

Vijf en Twintig Vaten SUIKER,

voorradig op de Plantaadje *Catharina Sophia*.

De inschrijving-billetten zullen, ten Gouvernements-huize ontvangen worden tot Zaturdag den 27sten dezer, des middags ten twaalf ure, als wanneer dezelven, door Zijne Excellentie den Heer President, bij eene Sessie van de Hoofddirectie, zullen geopend en het hoogste bod (mits goedgekeurd) aangenomen worden.

De Kooper of Koopers zal of zullen verpligt zijn de Suiker voor zijne of hunne eigene rekening en risico van bovengemelde Plantaadje te doen afhalen en ter 's Lands Waag te doen lossen.

Paramaribo, *den* 22 *Januarij* 1838.

De Secretaris bij de Hoofddirectie voornoemd,
N. G. VLIER.

(4586) De ondergeteekende zal door- en ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER, op *HEDEN* na den middag, ten 4 ure, doen verkoopen: MANS KLEEDEREN, VIERKANT HOUT, WANE- en KOPIE PLANKEN, CINGELS, TIGCHELS, 4 balen HEELE KOFFIJ en 26 stuks privé SLAVEN; aankomende den Boedel van wijlen den Heer J. B. L. VEN BEHM WENTHOLT.

Zullende de verkoop der PLANTAADJE *MARETRAITE*, over *veertien* dagen, plaats vinden.

Paramaribo, *den* 25 *Januarij* 1838.

J. C. H. SCHILDERUS *q.q.*

(4596) De ondergeteekende met den *eersten* Januarij van dit Jaar, Eigenaar geworden zijnde der *APOTHECARS-AFFAIRE*, gecanteerd hebbende ten name van BETTING & Co., en alzoo van dien dag af aan, deze Affaire voor zijne eigene Rekening gecontinueerd hebbende, heeft de Eer (zich bij voortduring het vertrouwen zijner Begunstigers aanbevelende), hiervan het Publiek kennis te geven, alsmede dat met de liquidatie der zaken zijner vorige Firma is belast, de Heer L. G. HEILBRON.

Paramaribo, *den* 25 *Januarij* 1838.

C. D. BETTING.

(3694) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal *MORGEN* om 9 ure verkoopen:

PROVISIEN, STUKGOEDEREN, BIELEFELDS LINNEN, BLAAUWE SALEMPOERIS, VRIESCH BONT en vergulde Rokken- en Jassen KNOPEN en den Neger PIET HEIN; aankomende J. ROBLES Mz.

(3695) J. E. KREUTZER is van voornemens voor eenen korten tijd deze Kolonie te verlaten.

MENGELINGEN.

Kunst van eenen Oosterschen Despoot om Geld te krijgen.

Tot een voorbeeld hoe de Pacha's zich met list of geweld van de goederen hunner onderdanen en de door afpersing verkregene rijkdommen hunner ambtenaren weten meester te worden, dient de volgende geschiedenis:

De Pacha van Damaskus was eens in groote verlegenheid om geld. De spionnen, die de Pacha's steeds omringen, rieden hem, onder het eene of andere voorwendsel, den Christenen en Lakenfabrikeurs eene belasting op te leggen. „Hoe veel gelooft gij wel, dat dit opbrengen zal?" vroeg de Pacha. — Vijftig à zestig beurzen, antwoordde hij, „Maar," hernam hij, „hoe zullen deze menschen, die geheel niet rijk zijn, zulk eene som kunnen opbrengen?" — „Heer! zij zullen de kleinooden hunner vrouwen verkoopen; het zijn immers maar honden." — „Ik wil eens beproeven," zeide hierop de Pacha, „of ik de kunst, om geld te krijgen, beter versta dan gij."

Op denzelfden dag ontbood hij den Mufti, verklaarde hem, dat hij reeds sedert lang gehoord had, dat hij in zijn huis zeer onordelijk leefde, als een voorstander der Wet, tegen de bevelen van den Koran, wijn dronk, en varkensvleesch at; dat hij dus den Mufti van Konstantinopel hiervan berigt zoude zenden; maar hem echter hiervan vooraf kennis wilde geven, opdat hij hem van geene trouweloosheid zou kunnen beschuldigen. — De Mufti verschrikte, bezwoer hem van zijn voornemen af te zien, en beloofde hem een geschenk van duizend piasters. De Pacha verwierp dit aanbod; de Mufti bood twee duizend piasters; eindelijk werden zij het eens voor zes duizend piasters, en beloofden wederzijds te zullen zwijgen.

Den volgenden dag liet de Pacha den Kadi bij zich komen, bragt hem hetzelfde onder de oogen, en perste hem dezelfde som af. Den Wali, den Nakir, den Aga der Janitsaren, den Mohteseb en eindelijk de rijkste Turksche en Christen kooplieden trof hetzelfde lot; ieder hunner moest voor de eene of andere aangetijgde misdaad door geld vergeving koopen. — Toen hij nu de geheele som bij elkander had, toonde de Pacha dezelve aan zijne vrienden, zeggende: „wel nu, hebt gij ook gehoord, dat ik, door geweld, iemand geld heb afgeperst?" — „Neen, Mijnheer!" antwoordden zij. — „Hoe is het dan mogelijk geweest, dat ik deze groote som van bijna twee honderd beurzen, verzameld heb?" vraagde hij hun. — Zijne spionnen stonden verstomd, en vroegen verwonderd, hoe dit mogelijk geweest ware. — „Ik heb de bokken geschoren," antwoordde hij, „opdat ik de lammeren en geiten niet zou behoeven te verworgen."

Een Merkwaardige Droom.

De Heer THORNTON te Fulham, bij Londen, droomde eens op eenen nacht, dat zijn tuinman zich gereed maakte, om zijne keukenmeid te vermoorden. Hij ontwaakte, zocht dit verschijnsel uit zijne gedachten te verbannen, en weder in te slapen. Naauwelijks had hij echter zijne oogen gesloten, of hij zag hetzelfde akelige tooneel op nieuw. Verschrikt door deze buitengewoon herhaalde waarschuwing, stond hij spoedig op, nam het nachtlicht in de hand, verliet zijne kamer, en ging naar beneden, met oogmerk, om zich naar de plaats te begeven, waar, volgens zijnen droom, de misdaad gepleegd zou worden. Het was omtrent vier ure. De lucht was helder en koud, en de maan scheen. Hoe stond hij verwonderd, toen hij den naasten weg naar den tuin, door de keuken gaande, de keukenmeid daar zag staan in het wit gekleed, en gereed staande, haren hoed op te zetten en haren mantel om te hangen, als maakte zij zich reisvaardig. Toen hij haar vraagde, wat zij in een zoo ongewoon uur en in zulk eene kleeding hier deed, bekende zij hem, dat zij gereed stond met den tuinman te trouwen, dat zij tot dat oogmerk naar een naburig dorp wilde gaan, en dat de tuinman MARKUS aan het einde van den tuin met een paard en eene kar op haar wachtte, om haar naar de kerk te rijden.

De Heer THORNTON zeide daarop, dat hij niets tegen dit huwelijk had, maar bestrafte haar echter over hare handelwijs, en beval haar, eenige minuten te wachten, totdat hij terug kwam, dewijl hij vooraf met MARKUS spreken wilde. Hij ging thans terstond naar den tuin; want hij twijfelde zeer aan het goede oogmerk van den minnaar, en de overeenkomst van zijnen droom met de toebereidselen, die hij zag maken, kwamen hem zeer bedenkelijk voor. Hij ging eerst naar het einde van den tuin, waar MARKUS, volgens het zeggen der meid, op haar wachten zou. Alles was hier stil — hier was geen MARKUS, geen paard, geene kar. Nu ging hij dus naar de plaats, hem in den droom vertoond. Hier zag hij een zeer verdacht tooneel, namelijk een man, die hem den rug toekeerde, en met onvermoeide vlijt een gat groef. Zoo als hij in dat gat stond, scheen dit omtrent vierdehalf voet diep, even zoo breed, en omtrent zes voet lang te zijn, en had alle teekenen van een graf.

De Heer THORNTON naderde hem stil, greep hem plotseling met eene forsche hand bij den schouder. — MARKUS keerde zich om, herkende sidderend zijnen Heer, viel in flaauwte, maar bekende, bijkomende, dat hij voornemens geweest was, de keukenmeid te vermoorden en hier te begraven.

Het Leven.

Wat toch, Broeders! is ons leven,
  In dit ondermaansche dal?
Is 't niet vreugde of smart doorweven?
  Biedt het honig ons, of gal?
Is 't een straf, of is 't een zegen?
Wordt er waar geluk verkregen,
  Of slechts onheil en verdriet?
Is 't een baan, waar rozen bloeijen,
Of een weg, waar doornen groeijen?
  Zegt 't mij, Broeders! 'k weet het niet.

De een, door 't zoet geluk ontvloten,
  Die in vrede en overvloed
Steeds het goede heeft genoten,
  Noemt toch 't leven schoon en zoet.
Zij, die steeds op rozen treden,
Noemen het een zalig Eden.
  Broeders! is zulk zeggen wijs?
Is het leven van die waarde?
Broeders! zegt mij, is deze aarde
  Dan een hemelsch Paradijs?

Hoort den beed'laar, wien de stroefheid
  Van den rijken dikwerf hoont;
Hoort den treur'gen, wien de droefheid
  In het duister harte woont;
Hoort dan hem, die met de rampen
Van deez' wis'lende aard moet kampen,
  En die d' onspoed heeft tot deel:
Ziet, zij noemen 't hard te leven. —
Waaraan dan geloof te geven? — —
  Is dan de aarde een treurtooneel?

Broeders! vragen wij 't den vromen,
  Wien, schoon onder 't leed gebukt,
Nooit de hope werd ontnomen
  En 't geloof niet werd ontrukt.
Vraagt het hem: „Wat is ons leven?"
Hij zal u een antwoord geven,
  Vrij van liefde of haat voor 't lot:
„'t Leven," zegt hij, „op deze aarde,
„Is altijd van groote waarde;
  „Want het is 't geschenk van God!"

Een geschenk van God, o Broeders!
  Al, wat God ons schenkt, is goed,
't Is 't geschenk des Albehoeders,
  Die de wereld went'len doet,
Broeders! wat de Heer wil schenken,
Mag de sterv'ling niet verdenken,
  Wat toch wil de mensch dan meer?
Neen! laat ons het leven roemen,
En 't een gift van Boven noemen:
  Eene weldaad van den Heer.

Maar, waartoe dat bange klagen,
  Droeven! onder 't leed gebukt?
Kunt gij 's levens last niet dragen,
  Die uw schouders nederdrukt?
O! kunt gij dan niet gevoelen,
Waarop 's menschen schreden doelen,
  Waarom God ons 't leven geeft?
Broeders! wilt het toch gelooven:
't Is een weldaad van daar boven,
  't Is u zegen, dat gij leeft.

't Leven is geen heerlijk Eden;
  Maar 't is ook geen tranendal.
Wijs'lijk mengelt God in 't leven
  Honig in den bitt'ren gal.
Nu eens door de zon beschenen,
Is zij morgen weêr verdwenen,
  't Kan niet immer zonlicht zijn.
Broeders! volgt er druk op zegen,
Denk dan altoos: „na den regen
  „Komt er weder zonneschijn."

De aarde is toch geen' vaste woning,
  Waar de mensch zijn' tempel bouwt. —
Op het rijk van d' eeuwigen Koning
  Is 't, waar 's vromen oog steeds schouwt.
't Leven in het aardsch gewemel
Is een doortogt naar den hemel,
  Waar 't geluk den onspoed bant.
Broeders! laten wij 't gelooven:
't Leven is een reis naar boven,
  Naar het hemelsch Vaderland.

Lakonieke Brief.

Eene zekere Mevrouw was naar het bad vertrokken, zonder haren man het minste narigt van daar mede te deelen. Hij schreef verscheidene brieven over deze nalatigheid; waarna hij eindelijk het volgende antwoord ontving:

„Lieve Man!"

„Daar ik op dezen oogenblik juist niets te doen heb, schrijf ik U, en daar ik U niets te melden heb, sluit ik met de verzekering, dat ik steeds ben, enz."

Scheepstijdingen.

UITGEKLAARD.

Den 20sten dezer, het Schip *Equator*, Kapt. J. VAN DER KOLFF Wz., naar Rotterdam, lading: 164 vaten Suiker.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM:

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Susanna Maria, Kapt. C. Spiegelberg. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 6 Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Schooner Brikschip de Snelheid, Kapt. C. Wessels. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit medio Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip de Jonge Willem, Kapt. G. van Meedervoort. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit 5 Februarij.

Het gekoperd Tweedeks Driemastschip de drie Gebroeders, Kapt. S. Y. Parma. — Adres bij J. L. Gellée. — Sluit ultimo Februarij e. k.

Het Tweedeks Driemast Galjootschip Concordia, Kapt. J. D. Diets. — Adres bij L. D. J. van Bommel. Sluit 5 Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Suriname, Kapt. R. van der Meij. — Adres bij J. L. Gellée. Sluit ultimo Februarij e. k. — Biedt deszelfs Bodem ter inlading van SUIKER en KATOEN. — Is voorzien van eene Polis voor Assurantie à 1½ pCt.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Wilhelmina Maria, Kapt. J. C. Aikes. — Adres bij J. L. Gellée. Heeft eene doorloopende Polis van Assurantie tegen 1½ pCt. — Sluit in de maand Februarij e. k.

Het gekoperd Tweedeks Fregatschip Catharina Anna Helena, Kapt. F. H. Zeijlstra. — Adres bij L. D. J. van Bommel. — Sluit ultimo Februarij.

Het Nederlandsch Kofschip Helena Catharina, Kapt. J. J. IJnsen. — Adres bij J. M. Samson.

Het gekoperd Tweedeks Barkschip Harmonie, Kapt. D. Spreeuw. — Adres bij J. F. Favereij.

Het Driemast Galjootschip Anna en Maria, Kapt. D. Steenveld. — Adres bij Leijsner en Scheffer.

Het Hoekerschip de Jonge Arie, Kapt. L. Hus, Adres bij Leijsner en Scheffer.

NAAR ROTTERDAM en MIDDELBURG:

Het Nederlandsch Gezinkt Brikschip Agenoria, Kapt. W. van der Kolff. — Adres bij Leijsner en Scheffer. — Sluit primo Februarij e. k.

NAAR ROTTERDAM:

Het Hoekerschip Voorwaarts, Kapt. G. Don. — Adres bij J. M. Samson.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.